

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,
VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA;
CARDINALITIIS DISPUTATIONIBUS,
*manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis vigesimo-
septimo mensis Maii, Anno Domini M. DCC. LI.*

P R Æ S I D E

M. LUDOVICO-GUILLELMO LE MONNIER,
Doctore Medico, Consiliario Medico Regis ordinario in
Nosocomio Regio San - Germani in Layâ, Regiarumque
Parisiensis, Londinensis ac Berolinensis Academiarum Socio.

An à frequentiori potu Café vita brevior?

I.

OSITA sanctorianæ transpirationis lege, patet quomodo
per internas externasque causas diffluant corpora. Quidquid
autem ex hoc effluxu decedit substantiæ corporis viventis,
sive solidæ, sive fluidæ, id omne per esculenta & potulen-
ta utcumque reficitur. Perennis hæc est alimenti necessitas
ad vitæ conservationem, molisque corporeæ incrementum.
Æqua verò & conveniens naturæ debet esse alimenti copia; hæc legiti-

A

ma est via, quâ pervenire licet ad longævitatē. Neceſſariis levatur natura, gravatur superfluis. Hæc tanti penduntur ad perniciem, quanti emuntur ad delicias. Ingenioſa gula ita ſitire & eſurire didicit, ut vix totus ipſi ſufficiat orbis. Nihil eſt cui parcat. Nam domeſtica ſævire in animalia; ſeras per lucos & ſylvas proſequitur; avibus retia tendit; piſces in ipſo Thetidis gremio fallit. Quidquid ſponte, quidquid ſollicitata proſert, aut viſceribus recondit terra, id omne depopulatur, & in alimentum ſumit. At quid hæc omnia ad vitam longam, niſi ſanitatis offendiſcula, & cotes parcarum forſcipibus acuendis idonei?

I I.

ALIMENTI nomine intelligitur id, quod corporis animati partes ſolidas & fluidas reſtaurare ac augere valet, & in illarum ſubſtantiam converti. Duplicis eſt generis, cibus & potus. Hic quod ſimplicior fuerit, eò præſtantiorem futurum eſſe planè conſtat. Ubivis & cuique ſua offert ubera tellus, quorum latex, aqua ſcilicet, potum præciſe temporibus, non animalibus tantum, ſed & homini etiam ſubminiſtravit. Vinum ad ſidera tollant baccho devoti; ſua pomacea jaſcent neultriæ populi; mucofam & lenteſcentem cereviſiam tumidi bibant Belgæ; viſcera ſua ſpirituofis & ardentibus aquis torreant urſæ gelidioris incolæ; glaciales potent aquas calidarum regionum habitatores; Chocolatam hauriant operoſiorem; *Thè* vè inſuſum ſorbillent, quæ ſordent faciliora naturæ munera: circa *Café* decoctum occupentur, quos ſtrenua exercet inertia, qui ſomno fatigantur longiori, aut qui craſſis veſcuntur cibis; hæc potio ſit otioſorum delectabilis eſca, & in Thermopolis garrientium anima. Sed qui vitam quærent diuturniorem, hæc omnia reſpuant, vel iis ſaltem leviter & quali tranſitorie utantur. Nihil enim magis ſanitati, & vitæ detrahit, quàm potus illi, qui tam diverſè corpus afficiunt, quique evoluris & nimium volatilibus principiis turgidi viſcera torrent, fibras criſpant aut urunt, ſulphura humoribus permixta evolvunt, & ſui juris faciunt; ſicque liquores inſpiſſant, ſerum ita neceſſarium ſanguinis vehiculum diſſipant, morboſas cient in ſanguine fermentationes, viſcera infarciunt, appetentiam tollunt, coctiones impediunt præcipitatis è ventriculo citius alimentis, aliaque mala benè multa inferunt iis præſertim, qui pleniori victu utuntur, & *εὖχυνται* *καὶ* *ἐπιπρῆντα* aſſumunt alimenta.

III.

EXTRANEÆ quæque eò pluris fiunt & avidius expetuntur, quod magis è diſſitis prodeunt regionibus. Licet enim nobis appoſuerit natura quæcumque alimento aut remedio eſſe debent, uno verbo, quæcumque ad conſervationem noſtram neceſſaria ſunt; nullaque nobis ſint aptiora iis quæ fert patria tellus, & nobis connaſcuntur: attamen propria ſæpiſſimè negligunt plurimi, extranearumque rerum cupidine laborantes, aureâ ſe ſicâ jugulant. Inter illas merces exoticas magnum ſibi nomen fecit *Café*, nec forte jam vulgatiôr ulla. Cujus adeo, crevit uſus, ut forè Thermopoliorum officinæ ad Oinopolarum numerum accedant. Quantum autem noceat frequentiùs potata hæc nigra potio, is ſolus negave-

3

rit, qui naturam ejus signorat, de effectibus quos producit, quique quotidiana innotescunt experientia, minimè sollicitus. Si *Casé* examini subicias non leguminis speciem esse deprehendes, uti somniaverunt creduli, qui pro illo cicer arietinum cum gaudio in hortis vegetasse mirabantur: sed semen exoticum arboris cujusdam in Arabia felici crescentis, cujus primus mentionem fecit Alpinus sub nomine *Bon*; itaque *Bon* sive *Bau* Joannis Bauhini, *Casé* officinarum, arbor est ad cerasos minores proximè accedens, cujus semen in testâ unicapsulari vel bicapsulari olivæ formam referente continetur, sex lineas longâ, tres crassâ. Contenta verò in capsulis semina, dura sunt, unâ parte convexa; alterâ depressa & sulcata, colore album inter & fusco-luteum donata, farinacei saporis & nullius ferè odoris; eligatur pinguius graviusque, nec aquâ madidum marinâ. Hujus seminis vires profecto non exiguæ, si medicamenti loco adhibeatur. Ne tamen panaceam credas, ut prædicat otiosa delicatulorum turba. Quin imò si frequentius poterit illius decoctum, appetentiam tollit, insomnes reddit, liquores inspissat, sanguinem accendit, multaque ad vitæ detrimentum machinatur.

I V.

SEMINIS *Casé* volatilis pars, in qua vires ejus sitæ sunt, adeo in intimâ hæret substantiâ, ut illam evolvere, nisi postquam igni subiecta fuerit, impossibile prorsus videatur. Torrefaciendi coquendive non una methodus, nec minima laus est apud otiosos si ritè præparandi modum longo usu acquisiverint. Hujusce moderatus usus quoquo modo prodesse possit, si huic tanquam medicamento tantum induleris: sal nimirum volatile quo turget semen illud, spiritus agitat & commovet, qui perniciosissimo motu donati somnum arceant, vigilias invehunt, fumosque à crapulâ ortos, caput gravantes, discutiunt. Adultæ autem particule, quarum in eo magna copia gustu olfactuque deprehenditur, dum in sanguinem, deinceps in laticem insinuantur nerveum, ataxias excitant, effervescentias cient, assiduæ mobilitatis importunitate nervos vellicant, spiritibusque efficaces nimium addunt stimulos. Sic referati cerebri ductus ad solita videntur se accingere munia; spiritus verò animales sui non levem copiam unâ cum oleosis, balsamicisque corporis humoribus avolare sinunt. Quin & maximam sanguinis portionem in serum solvunt per renes amandandam. Sic ergo levia quædam præstare bona posse videtur decoctum *Casé*, si datâ occasione propinetur ut remedium; sin verò pluries in diem garriendi tempusve terendi gratiâ, ut hodie consuevit, forbillitur, iisdem legibus quibus prodest, in potantis perniciem frequentior vertitur usus.

V.

DE COCTI *Casé* forbillandi appetitus morbus quidam est otiosis & mulieribus familiaris, qui si quemquam semel corripuit, nulla fit medicabilis arte. Sitis est hydropis symptomati similis, nec minus inextinguibilis. Quò plus potatur, eò fititur magis. Cum inter activa *Casé* principia præcellat & dominetur alkali volatile, quo semè unico dives

est, avolaris post tostionem phlegmate unâ cum sulphurum & oleosorum; quibus temperabatur, majore parte, alimenti vicem supplere nequit, etiamsi avolantes cum decocti fumo permixtas volatiles particulas ore & naribus retinere tentaveris. Sed valet obtundere ventriculi fermentum, sicque appetentiam tollit; nec timendas ejus vires, addito saccharo, ut est usus, frangere vel frænare speraveris, quin imò sic invalescunt magis, potiusque evadit nocentior; suavius nempè ideòque liberaliùs propinatur venenum, quo, velociùs rapta sanguinis mole, solvitur illius compages; spiritus enim, quos continuâ jactatione & mobilitate fatigat, avolant; spiritibusque dissipatis vappidi remanent cæteri liquores, unde *Café* inusta indelebilis labes, quòd nempè paralyticum nervis inducat, sterilitatemque utrique sexui accerlat. Cum igitur perniciosissimo partium acrium & ignearum motu balsamicam depopuletur humorum partem, sanguinis pretiosum absumat vehiculum, serum scilicet; non mirum si iisdem viribus quibus auxiliatur, dum modestè & pharmaci instar potatur; tot mala ob frequentiore usum perpetrare valeat. Sic vinum nutrit, & inebriat. Ignis calefacit & urit; constat enim eos qui *Café* frequentius utuntur, in morbos lethales incidere, quales sunt viscerum infarctus, affectus melancholici, hæcticæ febres, aliaque innumera, à quibus jam nimium cita mors, corripuit gradum.

Ergò à frequentiori potu Café vita brevior.

Proponebat Parisiis EDMUNDUS-THOMAS MOREAU,
Senonensis, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis
Baccalaureus, A. R. S. H. 1751,
A SEXTA AD MERIDIEM.